

Skarga wniesiona w dniu 5 lipca 2018 r. – Altice Europe / Komisja**(Sprawa T-425/18)**

(2018/C 341/31)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Altice Europe NV (Amsterdam, Niderlandy) (przedstawiciele: adwokaci R. Allendesalazar Corcho i H. Brokelmann)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności art. 1, 2, 3 i 4 decyzji Komisji C(2018) 2418 final z dnia 24 kwietnia 2018 r., w której Komisja nałożyła grzywnę za dokonanie koncentracji z naruszeniem art. 4 ust. 1 i art. 7 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽¹⁾ (sprawa M.7993 — Altice/PT Portugal, postępowanie z art. 14 ust. 2);
- tytułem żądania ewentualnego – wykonanie nieograniczonego prawa orzekania poprzez znaczące obniżenie kwot grzywien nałożonych w art. 3 i 4 decyzji oraz
- w każdym wypadku – obciążenie Komisji kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczy tego, że naruszone zostały art. 4 ust. 1 i art. 7 ust. 1 rozporządzenia nr 139/2004 oraz zasada legalności i zasada domniemania niewinności, ponieważ zaskarżona decyzja stosuje pojęcie „wykonania” koncentracji w sposób wykraczający poza jego zakres i znaczenie.
  - Skarżąca podnosi, że „wykonanie” koncentracji w rozumieniu art. 4 ust. 1 i art. 7 ust. 1 rozporządzenia nr 139/2004 wymaga czegoś więcej niż „możliwość wywierania decydującego wpływu” na przedsiębiorcę i że żaden z elementów przywołanych w zaskarżonej decyzji nie jest równoznaczny z wykonaniem. Skarżąca podnosi następnie, że poprzez nadmierne rozszerzenia zakresu pojęcia „wykonania” zaskarżona decyzja narusza zasadę legalności wyrażoną w art. 49 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i art. 7 europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, a także domniemanie niewinności zagwarantowane w art. 48 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i w art. 6 ust. 2 europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności.
2. Zarzut drugi dotyczy naruszenia przez Komisję prawa i popełnienia przez nią błędu w ocenie, ponieważ zaskarżona decyzja stwierdza, że skarżąca nabyła wyłączną kontrolę nad PT Portugal.
  - Zaskarżona decyzja narusza prawo i zawiera błąd w ocenie, ponieważ stwierdza, że skarżąca nabyła wyłączną kontrolę nad PT Portugal i dokonała koncentracji poprzez nabycie wyłącznej kontroli nad PT Portugal.
3. Zarzut trzeci dotyczy naruszenia przez Komisję prawa i popełnienia przez nią błędu w ocenie poprzez stwierdzenie istnienia naruszenia art. 4 ust. 1 i art. 7 ust. 1 rozporządzenia nr 139/2004.
  - Wstępne porozumienia zawarte w umowie kupna-sprzedaży mają charakter pomocniczy i nie są równoznaczne z wykonaniem koncentracji. Co więcej, skarżąca nie wywierała decydującego wpływu na PT Portugal przed zamknięciem transakcji. Komisja nie miała rozsądnych podstaw, aby w oparciu o siedem kwestii, o których jest mowa w pkt 4.2.1 zaskarżonej decyzji, stwierdzić sprawowanie przez skarżącą skutecznej kontroli nad PT Portugal. Wreszcie, zaskarżona decyzja narusza prawo i zawiera błąd w ocenie, ponieważ stwierdza, że przekazanie informacji skarżącej przemawia za stwierdzeniem sprawowania kontroli.

4. Zarzut czwarty dotyczy naruszenia przez Komisję zasady *ne bis in idem*, zasady proporcjonalności, zakazu podwójnego karania i podnosi zarzut niezgodności z prawem w odniesieniu do art. 4 ust. 1 i art. 14 ust. 2 lit. a) rozporządzenia nr 139/2004.
- Poprzez nałożenie na tego samego sprawcę dwóch grzywien za to samo zachowanie na podstawie dwóch przepisów prawa, które chronią ten sam interes prawny, zaskarżona decyzja narusza zasadę *ne bis in idem* wyrażoną w art. 50 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i w art. 4 ust. 1 protokołu nr 7 do europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, zasadę proporcjonalności wyrażoną w art. 49 ust. 3 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i zakaz podwójnego karania zakorzeniony w ogólnych zasadach wspólnych dla systemów prawnych państw członkowskich. Zarzut niezgodności z prawem zostaje podniesiony zgodnie z art. 277 TFUE w odniesieniu do art. 4 ust. 1 i art. 14 ust. 2 lit. a) rozporządzenia nr 139/2004 umożliwiającymi Komisji dwukrotne ukaranie tego samego sprawcy za jedno zachowanie ukarane już na podstawie art. 7 ust. 1 i art. 14 ust. 2 lit. b) rozporządzenia nr 139/2004.
5. Zarzut piąty dotyczy tego, że grzywny są niezgodne z prawem i naruszają zasadę proporcjonalnego obniżania grzywien.
- Zaskarżona decyzja narusza art. 14 ust. 2 rozporządzenia nr 139/2004, ponieważ nakłada na skarżącą grzywny pomimo braku jakiegokolwiek umyślnego lub nieumyślnego naruszenia celów unijnych przepisów dotyczących kontroli łączenia przedsiębiorstw. Zaskarżona decyzja narusza art. 296 TFUE i art. 41 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii europejskiej ze względu na brak uzasadnienia wysokości grzywien. Zaskarżona decyzja narusza ponadto zasadę proporcjonalności, ponieważ nakłada drugą grzywnę na podstawie art. 14 ust. 2 lit. a) rozporządzenia nr 139/2004 za to samo zachowanie, które zostało już ukarane na podstawie art. 14 ust. 2 lit. b) rozporządzenia nr 139/2004. Wreszcie, grzywny naruszają zasadę proporcjonalności, ponieważ zaskarżona decyzja nie uwzględnia w sposób należyty istotnych okoliczności przy ustalaniu ich wysokości.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 139/2004 z dnia 20 stycznia 2004 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw (rozporządzenie WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw) (Dz.U. 2004, L 24, s. , wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 8, t. 3, s. 40)

Skarga wniesiona w dniu 11 lipca 2018 r. – Bizbike i Hartmobile / Komisja

(Sprawa T-426/18)

(2018/C 341/32)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Bizbike (Wielsbeke, Niemcy), Hartmobile BV (Amsterdam, Niemcy) (przedstawiciel: R. MacLean, solicitor)

Strona przeciwna: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że niniejsza skarga jest dopuszczalna;
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2018/671 z dnia 2 maja 2018 r. poddającego rejestracji przywóz rowerów elektrycznych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej⁽¹⁾ z powodów przedstawionych w skardze; oraz
- obciążenie Komisji Europejskiej i interwenientów kosztami prawnymi oraz kosztami postępowania.